

Wicemarszałek Sejmu s. p. Zygmunt Seyda: zmarł odegdał w Warszawie. (Pogrzeb odbył się w Poznaniu).

Zgon wicemarszałka Sejmu Zygmunta Seydy

Niedawno zmarł w Warszawie po nieudanej operacji ślepej kiszki wicemarszałek Sejmu s. p. Zygmunt Seyda, w wieku lat 48.

Zmarły należał do najwybitniejszych postaci na terenie parlamentarnym. W r. 1908 wszedł jako poseł z okr. Katowice do Sejmu pruskiego, reprezentując stronnictwo narodowo-demokratyczne.

Po roku 1918 przeszedł do sądownictwa, piastując godność wiceprezidenta sądu okręgowego w Lubli. Wkrótce jednak zrezygnował, obejmując stanowisko wiceministra dzielnicy pruskiej, które piastował przez trzy lata. Był pełnomocnikiem do rokowań z Niemcami, a ostatnio prez. górno-śląskiego związku właścicieli hut i kopalń.

S. p. Zygmunt Seyda wszedł do obecnego Sejmu z listy państwowej Nr. 8 i pełnił urząd wicemarszałka. Jako prawnik referował zazwyczaj ustawy z dziedziny sądownictwa i układy międzynarodowe. Był autorem ustawy o ochronie lokatorów.

Wskutek zgonu s. p. Zygmunta Seydy parlamentarizm polski traci wybitną indywidualność.

Po konferencji bałtyckiej.

W d. 19 stycznia b. r. zakończyła się w Helsingforsie trzydniowa konferencja ministrów spraw zagranicznych państw bałtyckich i Polski. Na konferencji osiągnięto porozumienie we wszystkich omawianych kwestiach. Między innymi uchwalono utrzymanie ścisłej współpracy na terenie Ligi Narodów, zwłaszcza w kwestii rozbrojenia i podpisano konwencję arbitrażową, w myśl której wszelkie ewentualne spory pomiędzy państwami, reprezentowanymi na konferencji mają być poddawane pod rozstrzygnięcie sądu polubownego. Konferencja zaleciła ponadto podjęcie środków mających na celu rozwinięcie komunikacji między państwami reprezen-

Zdetronizowany cesarz chiński Pu-Yi. W czasie ostatniej wojny domowej w Chinach gen. Feng zmusił 18-letniego cesarza chińskiego do abdykacji i opuszczenia Pekinu.

Zjazd w Helsingforsie. Konferencja ministrów spraw zagranicznych Finlandji, Estonji, Łotwy i Polski w dniu 16 i 17 stycznia b. r. pod przewodnictwem p. Procopé, ministra spraw zagranicznych Finlandji. Rezultatem tego zjazdu było zacieśnienie węzłów przyjaźni.

towanymi na konferencji, oraz wprowadzenie ułatwienia formalności paszportowych.

Prasa całej Europy zwróciła na ten zjazd swą uwagę. *Times* poświęcił jej bardzo ciekawy artykuł, wskazując, iż chociaż i Polska i Finlandja przeciwne są myśli zawierania przymierza wojskowego, przecież są sposoby osiągnięcia ważnych celów, „choć nie istnieje formalny traktat”. Prasa litewska była zjazdem niezwykle zaniepokojona; prasa sowiecka uważała go za krok dla S. S. S. R. nieprzyjazny.

Opinia publiczna w Polsce przyjęła rezultaty konferencji bałtyckiej z pełnym zadowoleniem. Nie

Zgon generała Kuropatkina: Głośny dowódca armii rosyjskiej w czasie wojny rosyjsko-japońskiej zmarł w wieku 77 lat.

idą one tak daleko, jak szła umowa warszawska w r. 1922, ale umowa ta nie została jak wiadomo ratyfikowana i okazała się przedwczesną. Ostatni zjazd dał rezultaty w tym samym duchu idące, ale realniejsze. To też ostateczny wynik konferencji helsingsforskiej można określić jako bardziej udaną od dawnych prób zbliżenia się czterech państw w sprawie stosunku do Ligi i między sobą. Kto obawiał się lub oczekiwał, że nastąpi stworzenie „sojuszu” lub „związku” wojskowego tego nadzieje lub obawy nie spełniły się.

Ilustracja nasza przedstawia pierwsze posiedzenie plenarne konferencji z udziałem ministrów spraw zagranicznych państw bałtyckich i Polski oraz licznych ekspertów.

Wyniany władca.

W czasie ostatniej wojny domowej komendant wojsk, które zajęły Pekin, generał Feng, zmusił 18-letniego cesarza Chin Pu-Yi do abdykacji i opuszczenia Pekinu.

Losy eks-cesarza Pu-Yi były niezwykle ciekawe. Gdy liczył lat 6 wymuszono na nim zrzeczenie się tronu. Zamach stanu w 1917 r. spowodował, że partja monarchistyczna osadziła wtedy Pu-Yi na tronie. Ale po kilku dniach, — gdy zwycięzcami zostali znów republikanie, musiał abdykować i szukać schronienia u swego stryja, księcia Tehun.

Obecnie Pu-Yi przeniósł się już do domu księcia Tehun. Oświadczył on dziennikarzom, że cieszy się odzyskaną wolnością. — W pałacu cesarskim traktowano go, jak więźnia. Zamierza puścić się w dłuższą podróż. Przedtem jednak odwiedzi grób rodziców w Mukdenie. — Stamtąd uda się do Japonji, a potem odwiedzi Europę.

Występować będzie bez tytułu i zwać się swym rodowem nazwiskiem Pu, obok imienia Yi.

Pu-Yi miał zagwarantowaną pensję wynoszącą 400.000 funtów szterlingów, lecz de facto nie wypłacano mu nawet piątej części tej sumy. Obecnie zagwarantował mu rząd angielski 200.000 funtów szterlingów i to go w zupełności zadowala.

Zgon generała Kuropatkina.

Jak donoszą z Moskwy w dniu 24 stycznia w majątku Czenczurino guberni Pskowskiej zmarł generał Kuropatkin.

Urodzony w r. 1848 brał on udział, jako niższej rangi oficer w wojnie tureckiej. W 1904 roku dowodził całą armią rosyjską w wojnie japońskiej. Przez dłuższy przeciąg czasu przebywał na emeryturze. Gdy wybuchła wojna światowa, w r. 1914 powołano go znów do armji czynnej. Początkowo dowodził korpusem, w r. 1915 objął po jenerale Ruskim dowództwo północnej armji. W 1916 r. wysłany został do Turkiestanu, w charakterze gubernatora. Po upadku caratu w r. 1917 podał się definitywnie do dymisji. Pozostawił podobno ciekawe bardzo pamiętniki.

Następca Trockiego.

Wedle wiadomości z Moskwy szefem naczelnej rady wojennej Związku Republik Sowieckich następcą Trockiego został mianowany gen. Frunze, a szefem floty bałtyckiej marynarz Zow, były zegarmistrz.

Następca Trockiego Frunze pochodzi z Besarabji, czem się tłumaczy tak wielkie zainteresowanie się jego kwestją Besarabji. Frunze po objęciu

Następca Trockiego: General Frunze, zamianowany w miejsce Trockiego szefem najwyższej rady wojennej republik sowieckich.